

Chương 607: Loạn Lạc Ở Thủ Đô Đế Quốc (22) - Cảm Xúc Của Christina

(Số từ: 3951)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

11:34 AM 04/11/2023

Trong hầu hết các khu vực của phòng thí nghiệm, họ đang làm việc để tạo ra một đội quân.

Nhưng dự án đó đã vượt quá mức phát triển và đang trong giai đoạn phát triển mạnh mẽ, với các đối tượng thử nghiệm đã hoàn thành được sử dụng như một lực lượng quân sự.

Christina đang tìm kiếm một cách để hồi sinh mọi người một cách thực sự.

Cả Louis và Anna, cũng như bản thân Christina, đều không tập trung vào nghiên cứu đó.

Họ đang làm việc trong giai đoạn tiếp theo của dự án, các ứng dụng của nó và mọi thứ liên quan đến sự phát triển tiếp theo của nó.

Trong khu vực cách ly, có những phòng thí nghiệm khác.

Ludwig, Heinrich và Louise, căng thẳng với ý nghĩ rằng họ có thể chứng kiến một cảnh tượng gây sốc khác, đã gặp phải một cảnh tượng mà họ không hề mong đợi.

Đó không phải là một cảnh tàn bạo, cũng không phải là một cảnh kinh hoàng.

"Một con thỏ...?"

"Ừm, là con thỏ."

Anna gật đầu đáp lại lời của Heinrich.

Đó là một con thỏ, theo đúng nghĩa đen.

Con thỏ ở trong một cái lồng khá lớn.

5 con thỏ đáng yêu đã ở trong lồng.

Những sinh vật đáng yêu này dường như quá lạc lõng trong cơ sở này, nơi diễn ra những thí nghiệm rùng rợn và kinh hoàng.

Họ nhìn những chú thỏ nhảy nhót quanh chiếc chuồng rộng rãi mà dường như bị hớp hồn.

Vậy điều đó có liên quan gì?

Không phải là họ đề nghị cùng nhau ngắm thỏ chỉ vì chúng dễ thương.

"Đợi đã... có gì đó không ổn."

Tuy nhiên, Louise nhận thấy có điều gì đó kỳ lạ ở lũ thỏ.

Mặc dù bề ngoài chúng trông hoàn toàn ổn, nhưng có điều gì đó hơi khác thường về chúng.

Một cái gì đó đã khác một cách tinh tế.

"Chân của chúng có vẻ... không đều..."

Không thể phủ nhận cảm giác rằng có điều gì đó không ổn.

"Bây giờ mà cô đề cập đến nó..."

Ludwig, người có con mắt tinh tường, không thể không nhận ra điều kỳ lạ khi Louise chỉ ra điều đó.

"Chân của chúng có độ dài khác nhau."

Louise cuối cùng cũng nhận thấy rằng chân trước và chân sau của mỗi con thỏ đều không cân đối.

"Đúng vậy."

Louis Ancton gật đầu.

"Chúng tôi đã cấy ghép chân từ những con thỏ khác."

Đôi mắt của Ludwig mở to trước tiết lộ này.

"Và không có con thỏ nào trong số này từng chết."

Lần này, chính Anna là người lên tiếng.

"Đó là một thí nghiệm được tiến hành trên các đối tượng sống."

Đã có 3 chủ đề cấm kỵ liên quan đến dự án này.

—Chiêu hồn, [Ma thuật đen] khiến người chết sống lại như những Undead.

—Sau đó, Homunculus.

Louise thì thầm một cách trống rỗng.

"Chimera hả?"

"Vâng đúng vậy."

—Và bây giờ, Chimera.

Lĩnh vực ma thuật chỉ tổng hợp sức mạnh của các sinh vật sống khác nhau để tạo ra sinh vật tối thượng. Mặc dù nó chủ yếu được sử dụng theo những cách kinh khủng và do đó được coi là điều cấm kỵ, nhưng nó không nhất thiết phải được sử dụng theo cách như vậy.

Điều quan trọng không phải là loại ma thuật đó là gì, mà là nó được sử dụng như thế nào.

Cấy ghép chân tay từ các sinh vật khác.

Mọi người có mặt đều biết điều này có nghĩa là gì.

Một cái chân bị mất.

Hoặc một cánh tay bị mất.

Chúng có thể được phục hồi.

"Ludwig... đây là một ma thuật rất cơ bản trong các thí nghiệm Chimera."

So với điều cấm kỵ thay thế mọi thứ từ đầu đến các cơ quan nội tạng, cấy ghép tay chân là một kỹ thuật cấp cơ bản.

Vì việc họ tham gia vào điều cấm kỵ là bí mật hàng đầu nên họ không thể nói với Ludwig rằng có một cách để phục hồi cánh tay đã mất của anh ấy.

Nhưng giờ Ludwig đã bước vào phòng thí nghiệm và nhìn thấy mọi thứ, họ không cần phải giấu anh điều gì nữa.

Thay vào đó, giờ đây khi đã biết bí mật, họ có thể làm cho Ludwig điều mà trước đây họ không thể làm được, mặc dù biết.

"Tôi hiểu rồi..."

Ma thuật Chimera có thể được phát triển thành kỹ thuật cấy ghép chân tay cho những người bị mất chân tay trong chiến tranh.

Hồi sinh ai đó là gần như không thể.

Nhưng trả lại tay và chân cho ai đó đã mất là điều có thể.

Thay vì nuôi động vật trong phòng thí nghiệm mà không có lý do, họ đang thử nghiệm để xem liệu có cách nào để phục hồi các chi đã mất của Ludwig hay không.

Đó là một nhiệm vụ dễ dàng hơn so với việc tạo ra một đội quân Undead.

Ludwig không khỏi phấn khích trước viễn cảnh lấy lại được cánh tay đã mất.

Điều này không chỉ có lợi cho Ludwig. Có vô số người bị thương do chiến tranh, cũng như có vô số người chết.

Một khi tất cả những điều đó đã kết thúc, và quá trình tái thiết sau chiến tranh bắt đầu, thì việc có lại được tay chân của những người đã mất có lẽ không phải là một giấc mơ.

Tuy nhiên, điều đó chỉ có thể thực hiện được sau khi nhận thức về ma thuật Chimera, vốn bị cấm, đã được cải thiện.

Chimera có thể hữu ích cho ai đó tùy thuộc vào cách nó được sử dụng. Cuối cùng, tất cả phụ thuộc vào bàn tay của ai nắm giữ quyền lực.

Nhưng việc họ không đề cập đến khả năng phục hồi cánh tay đã mất của Ludwig không chỉ vì nó bị cấm.

"Sẽ rất đau."

"Tốt rồi."

Nếu anh có thể lấy lại cánh tay đã mất của mình, anh có thể chịu đựng bất kỳ nỗi đau nào.

Ludwig sẵn sàng chịu đựng bất cứ điều gì chỉ vì điều đó.

"Ludwig, không chỉ đau đâu. Cậu có thể chết đấy."

"...Đến mức đó sao?"

"Chimera không phải là sự tái sinh, nó là một kỹ thuật hợp nhất. Cậu sẽ cấy ghép một bộ phận cơ thể ban đầu không phải của mình. Có thể có sự đào thải và có thể bị sốc phản vệ."

Louis Ancton nhìn lữ thỏ trong lòng.

Ludwig chỉ có thể trực giác rằng có những đối tượng thất bại, cũng như những đối tượng thành công còn sống.

"Sức chịu đựng là ở cậu. Bọn tôi không thể làm gì để giúp cậu."

Ludwig đã được thông báo trong trường hợp anh chọn một phương pháp cực đoan. Nếu chịu đựng được, anh có thể lấy lại cánh tay đã mất của mình thông qua Ma thuật Chimera.

"Tôi sẽ làm nó."

Ludwig gật đầu chắc nịch với vẻ mặt quả quyết.

Bây giờ anh đã biết, không có ý nghĩ do dự.

"Không có lý do gì để không làm nếu tôi có thể làm được nhiều hơn thay vì chỉ đứng yên một chỗ."

Anh đã chạm vào vật cấm.

Đó là lý do tại sao Ludwig có thể tìm hiểu về những khả năng mới.

"Và tài năng của tôi là [Thể Lực]."

Vì lợi thế duy nhất của anh là sự mạnh mẽ, anh tự tin rằng mình sẽ không chết.

Ludwig gật đầu quả quyết.

Louise nhìn Ludwig và những người khác.

Áp dụng nghiên cứu Chimera để thực hiện cấy ghép chân tay được coi là một nỗ lực gây sốc nhưng có giá trị.

Còn một người đã mất tích nơi này, người mà hoàng đế đã mang đi để nói chuyện.

Phòng thí nghiệm này rõ ràng là khu vực quan trọng nhất.

Vì vậy, rõ ràng là 3 người họ, cựu sinh viên năm hai của Temple, là trung tâm của nghiên cứu này.

Vẫn còn những vấn đề chưa được giải quyết, và bí ẩn vẫn chưa được giải quyết.

Nhưng rõ ràng là những gì đang được nghiên cứu trong phòng thí nghiệm này vượt xa sự khủng khiếp và tàn nhẫn, khi họ đang đối phó với ma thuật cực kỳ mạnh mẽ.

Cơ sở là [Ma thuật đen].

Trên hết, nghiên cứu về Homunculus và Chimera đang được áp dụng một cách phức tạp.

Và sau đó, trên hết, kỹ thuật cấy ghép chi sử dụng khảm.

'Làm thế quái nào mà những đứa trẻ này có thể làm được nhiều như vậy?'

Nó không chỉ là một lĩnh vực ma thuật đơn lẻ mà là một lĩnh vực phức tạp.

Và họ không chỉ hỗ trợ nghiên cứu; họ rõ ràng là những thành viên cốt lõi.

Có một giới hạn tuyệt đối cho thời gian có sẵn.

'Tại sao những đứa trẻ này, những người chưa đầy 20 tuổi, lại có thể làm và đạt được nhiều thành tích như vậy?'

Louise không thể rũ bỏ hàng loạt câu hỏi hoàn toàn khác của mình.

Và, đó không phải là tái sinh mà là cấy ghép.

'Cánh tay cấy ghép...'

Nó có lẽ sẽ không phải là từ một người sống.

Louise cứ nhớ lại những lời của Dettomolian.

Cậu bé đáng ngại đã nói rằng nếu cậu tiếp tục theo đuổi vấn đề này, Ludwig cuối cùng sẽ chết.

Những từ ngữ cứ quay cuồng trong đầu cô.

Như bạn đã biết, tôi là một người quen thuộc với những con số.

Những con số có thể cho bạn biết rất nhiều điều, giả sử có ai đó có thể đọc được chúng. Vì vậy, tôi đã học cách giải mã ý nghĩa đằng sau những con số trong một thời gian khá dài. Trên thực tế, đó gần như là tất cả những gì tôi đã làm.

Nhưng bạn thấy đấy,

Ngày nay, thế giới đã trở nên dễ dàng hơn đối với những người không biết các con số.

Như bạn đã biết,

Những ngày đó, con số dường như chỉ giảm.

Lần này là bao nhiêu binh lính chính quy, bao nhiêu siêu cấp nhân loại có thể [Tăng cường sức mạnh ma thuật], bao nhiêu Master Class, bao nhiêu pháp sư, bao nhiêu Thánh Hiệp Sĩ. Có bao nhiêu trong mỗi trại tị nạn...

—Cái chết.

Có bao nhiêu thành phố ở quốc gia nào, hay bao nhiêu quốc gia, hay nguồn cung cấp thực phẩm còn lại, các tuyến đường cung cấp...

—Bị phá hủy.

Đó là loại số tôi thấy.

Những con số chỉ giảm không cần phân tích tỉ mỉ.

Tình hình ngày càng xấu đi.

Tình hình của ngày hôm qua đã tồi tệ, và tình hình của ngày hôm nay còn tồi tệ hơn.

Biết tình hình xấu đi chi tiết hơn không thay đổi nhiều.

Con số duy nhất mang lại niềm vui khi nó giảm là số lượng Cồng dịch chuyển còn lại. May mắn thay, con số đó giờ đã giảm xuống mức có thể đếm được.

Tình hình ngày càng trở nên tồi tệ.

Có vẻ như nó không thể trở nên tồi tệ hơn được nữa, nhưng tình huống như vậy sẽ không xảy ra trừ khi loài người biến mất hoàn toàn.

Cánh cổng không ngừng phun ra những con quái vật, và có giới hạn đối với những người sống sót.

Điều gì đã xảy ra khi không còn người có thể chiến đấu?

Chẳng phải điều đó thực sự sẽ dẫn đến một tình huống không thể tồi tệ hơn sao?

Tôi không mất ngủ hàng đêm vì xung quanh tôi có rất nhiều pháp sư có thể khiến giấc ngủ đến.

Dù sao.

Những con số đó.

Sức mạnh chiến đấu.

Những người có thể chiến đấu.

Những người vẫn có thể sử dụng vũ khí.

Số lượng tuyệt đối của họ đang giảm dần và không có đủ thời gian cũng như nguồn lực để mọi người phát triển.

Những con số đã biến mất.

Người chết.

Những người lính đã chết.

Hiệp sĩ chết, pháp sư chết.

Khi bạn đề xuất rằng bạn có thể định lượng những con số đã biến mất đó trở lại danh sách tài liệu của tôi dưới dạng sức mạnh chiến đấu, tôi đã do dự rất nhiều.

Tất nhiên rồi.

Không phải vì tôi nghĩ đó là điều không nên làm.

Không, không phải là tôi không làm gì cả, nhưng có vẻ như tôi chỉ mới làm một thời gian ngắn. Chỉ cần một thời gian ngắn.

Lý do tôi có rất nhiều mối quan tâm là:

Sẽ thật tuyệt nếu nó hoạt động.

Nếu vậy thì còn gì mong ước nữa.

Nhưng nó có thể không?

Nếu có thể:

Sau đó, những gì là tiếp theo?

Vâng, tiếp theo là gì?

Tôi đã lo lắng về những điều sẽ xảy ra sau đó.

Hãy giả sử nó hoạt động.

Hãy giả sử Thảm Hoạ Cổng đã kết thúc.

Điều gì sẽ xảy ra sau đó?

Tôi nghĩ về nó, nhưng tôi không thể tìm ra nó.

Vì vậy, tôi đã từ bỏ lo lắng.

Đầu tiên, hãy xem nó có hoạt động hay không. Vì vậy, khi tôi nhìn thấy kết quả của bạn, tôi đã có những nghi ngờ như vậy.

Nghi ngờ cơ bản hơn.

Nó có khả năng thành công không:

Trong một thời gian ngắn:

Để thực hiện nó một cách hoàn hảo như vậy?

Adelia cũng đã thành công trong việc tạo ra Titan, nhưng như bạn đã biết, Adelia không tạo ra Titan một mình. Giống như bạn, Adelia là một thiên tài.

Cuối cùng, nó yêu cầu công nghệ tập trung của Golem từ Công quốc Saint-Owan.

Ngay từ đầu, Titan sẽ không được tạo ra nếu không có Đại Công tước Saint-Owan, người cai trị Đế chế. Adelia có thể tự mình thiết kế Titan không?

Nó có thể đã có thể, nhưng nó sẽ mất khá nhiều thời gian. Adelia cho biết sẽ mất hơn 10 năm vì tính khiêm tốn gần như cam chịu của cô. Tất nhiên, một số người có thể nói rằng vẫn còn quá ngắn.

Hiện nay:

Mặc dù tôi đã làm nhiều điều xấu, có nhiều suy nghĩ xấu xa và tham gia vào nhiều hoạt động không lành mạnh:

Đế chế không đầu tư vào [Ma thuật đen]. Như bạn đã biết, chúng tôi đã không nhúng tay vào sức mạnh độc ác.

Trong hoàn cảnh rất đặc biệt này, bị dồn vào chân tường, bản chất của con người là miễn cưỡng vươn ra, và tôi biết đó cũng là bản chất của mình.

Chẳng mấy chốc, kiến thức về Đế chế không giúp được gì nhiều cho bạn.

Với ba thiên tài ở cấp độ của Adelia, điều đó có thể xảy ra không?

Vâng, có thể.

Cách đây ít lâu, tôi đã có một cuộc trò chuyện ngắn với một người biết về vấn đề này.

Họ đã lo lắng rằng tôi có thể đã hợp tác với một số người nguy hiểm.

Tôi đã nói điều này:

“Theo như tôi biết,” “Tôi chưa” lập nhóm với những người như vậy.

Tôi không biết người kia có hiểu rõ lời tôi nói không.

Tôi không lập nhóm, nhưng có thể có người khác, vì vậy tôi không thể chắc chắn.

Tuy nhiên:

Nghe những gì bạn vừa nói:

Tôi nhận ra rằng tôi không biết.

Bạn đã nghe ở đâu:

Tôi không biết làm thế nào bạn phát hiện ra:

Nhưng tôi rất giỏi trong việc bịt miệng mọi người, vì vậy nó không thể bị rò rỉ từ phía tôi.

Vì vậy, có vẻ như bạn đã phát hiện ra từ một nơi khác.

Sau đó, số lượng ứng cử viên đã giảm đi rất nhiều.

Vì vậy, cuối cùng, tôi đã nói dối vào thời điểm đó.

Christina.

Hãy để tôi hỏi cậu một điều.

Hoàng đế.

"Có vẻ như không phải tôi, mà là cậu, hoặc ba người bạn, những người đã bắt tay với Black Order."

Bertus de Gardias nhìn Christina hỏi.

"Phải không?"

Christina gật đầu, nhìn Bertus.

"Vâng đúng rồi."

"Có phải chỉ có cậu? Hay bao gồm cả hai người khác không ở đây?"

Trước lời nói của Bertus, Christina nhún vai.

"Ai biết? Cậu nghĩ sao?"

Bertus im lặng trước thái độ bất cần của cô.

Christina có thể đã bắt tay với Black Order một mình, và không chắc liệu hai người kia có biết hay không.

Tuy nhiên, Bertus chắc chắn rằng hai người kia cũng sẽ biết.

Chấp nhận sự thật mà anh đã nghi ngờ, Bertus khẽ gật đầu.

Christina đã liên lạc với Black Order, và bằng cách nào đó gần đây đã biết được sự thật.

Sự thay đổi thái độ đột ngột của cô ấy đối với Ellen là bằng chứng cho điều này.

"Vâng... Nghiên cứu đã hoàn tất, và chúng tôi đã đảm bảo đủ dữ liệu và bản thiết kế. Ngay cả khi không có cậu, Đế chế vẫn có thể duy trì dự án," Bertus khoanh tay nói.

"Cậu luôn nghe những câu chuyện như thế. Bỏ rơi một người hầu trung thành, bỏ rơi một con chó săn sau khi cuộc săn kết thúc, đại loại như vậy."

"..."

Titan được tạo ra bằng cách kết hợp kiến thức của Công quốc Saint-Owan và thiên tài của Adelia.

Homunculus Undead cũng được tạo ra bằng cách kết hợp kiến thức về Black Order và thiên tài của cả ba.

Cả cái trước và cái sau đều có thể được sao chép khi các bản thiết kế đã hoàn thành. Đây là một lĩnh vực nghiên cứu khác biệt với phép thuật thông thường.

Như vậy, bản thiết kế đã hoàn thành.

Christina và Black Order không còn tác dụng gì nữa.

"Tuy nhiên."

Tuy nhiên, Bertus, người đã thốt ra những lời đó, nhíu mày.

"Cậu không phải là kẻ ngốc. Cậu đã phải mong đợi điều này."

Nếu Christina và hai người kia đã đề xuất và thực hiện công việc này chỉ vì Đế quốc hoặc nhân loại, thì sẽ không cần phải thanh trừng. Họ sẽ là những pháp sư vĩ đại đã đạt được điều gì đó phi thường, ngay cả khi điều đó không thể được tiết lộ với thế giới.

Tuy nhiên, tình hình trở nên phức tạp với sự tham gia của Black Order.

Ý định của họ là không rõ, vì vậy sự cần thiết của một cuộc thanh trừng nảy sinh.

Black Order hẳn đã biết điều này, và Christina và hai người kia cũng vậy.

"Phải có một số loại cơ chế an toàn."

Không chắc là họ đã thực hiện một việc như vậy mà không chuẩn bị một cái gì đó cho một tình huống như vậy.

"Cậu biết rõ mà."

Christina nhìn Bertus và mỉm cười.

Đó là một nụ cười pha trộn với sự tức giận, thù hận và ác ý tột độ.

Cuối cùng, chỉ một số rất ít người biết sự thật về Thảm Hoạ Cổng mới có thể hiểu được.

Một số cuối cùng đã ghét tất cả mọi người.

Ngay cả khi nó không có ý định, không có lý do gì để tha thứ cho họ.

Đâu là lý do để tha thứ cho kẻ vô tình nhấn nút hủy diệt thế giới?

Và nó thậm chí không phải là một sai lầm.

Sự thật có vấn đề gì?

Số người chịu trách nhiệm chỉ tăng từ một lên nhiều.

Đâu là lý do để họ không bị trừng phạt chỉ vì họ là những nhân vật bi thảm?

Nếu ai đó hỏi tại sao những người phạm phải những sai lầm mơ hồ lại phải chết,

Họ sẽ có câu trả lời nào cho câu hỏi tại sao người vô tội phải chết?

Trong một thế giới đầm máu và nước mắt của những người không làm điều gì sai trái, tại sao nước mắt và máu của họ phải bị xóa trước? Nước mắt và máu của họ không phải là thứ đầu tiên đổ ra sao?

Không ai có thể biện minh cho nó.

Không ai không biết rằng cái chết không thể cứu vãn được điều gì.

Đúng là không cần thêm cái chết.

Nhưng ai có thể tự tin nói rằng những sự thật như vậy sẽ đi vào trái tim của những người đã bị tổn thương và tan nát?

"Nếu cậu cố giết chúng tôi, nói rằng chúng tôi bây giờ vô dụng, tôi sẽ nói với cậu rằng thực sự là Đế chế đã trở nên vô dụng."

Christina nói với sự thù hận, tức giận, khinh bỉ và sát khí. Cô bày tỏ mong muốn trả thù cho tất cả những gì đã xảy ra.

Không phải Hoàng đế làm điều này là có lý do sao?

Không phải anh nói đã suy nghĩ rất nhiều rồi sao?

Nếu điều này là có thể, thì điều gì sẽ xảy ra tiếp theo?

Nó không phải là xem xét đạo đức của việc hồi sinh người chết.

"Đó là vấn đề đặt một đội quân mà tôi không thể kiểm soát hay đàn áp vào tay người khác. Tôi không thể tránh khỏi những lo lắng của mình."

"...Cậu cũng biết cơ chế an toàn là gì à?"

Trước phản ứng hơi ngạc nhiên của Christina, Bertus cười khúc khích.

"Cơ chế an toàn có thể là gì khác ngoài kiểm soát?"

"Đúng vậy."

Bertus từ lâu đã biết rằng thời điểm quân đội được thành lập và hoàn thiện, nó không thể thuộc về Hoàng đế.

Nó đã được tạo ra với công nghệ xa lạ. Do đó, Bertus đã biết rằng anh thậm chí không thể kiểm soát nó.

Anh biết nhưng anh đã bị lừa dối.

Là bởi vì anh biết mình bị lừa.

Ngay từ giây phút đối mặt với thành công của thí nghiệm đầu tiên, Bertus đã hình dung trong đầu những hậu quả của việc hoàn thành dự án này.

Thảm Hoạ Cổng sẽ kết thúc.

Sự hy sinh sẽ giảm bớt.

Nhưng sẽ đến lúc anh phải trả một giá khác.

Ngay từ khi quyết định thành lập quân đội, anh đã biết mình không thể là chủ nhân của Đế chế.

Anh biết điều đó.

Bản thân dự án đã thành công.

Nhưng Christina đang cố gắng làm cho Asher đã chết sống lại.

Đó không phải là kết thúc. Trong khi thực hiện những nỗ lực vô ích, Christina đã tự cải thiện dự án.

Nếu cô ấy có thể khiến người chết di chuyển như thể họ còn sống và trong tình trạng hoàn hảo, và thậm chí khiến họ nói được.

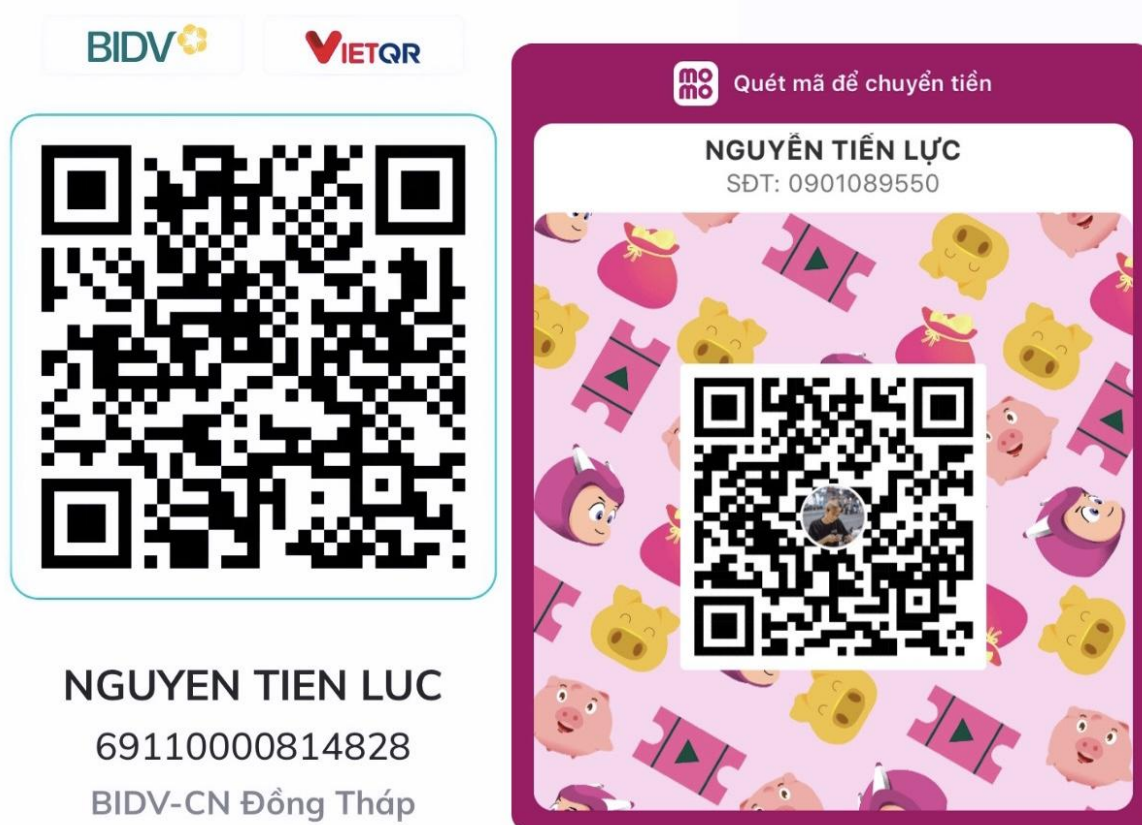
Bertus nhận thức rõ rằng ai đó có thể làm điều tương tự với anh.

Hồi sinh một hiệp sĩ đã chết sẽ cho phép sử dụng sức mạnh của hiệp sĩ.

Nhưng chắc chắn, việc hồi sinh một Hoàng đế đã chết sẽ trao quyền kiểm soát Đế chế.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẦY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỨNG
HỘ TÔI QUA:

Thanks For Reading